

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

6. oktoober 2021 *

Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Raamotsus 2005/214/JSK – Rahaliste karistuste täitmine – Vastastikuse tunnustamise põhimõte – Artikli 5 lõige 1 – Süüteod, mille puhul toimub otsuste vastastikune tunnustamine ja täitmine teo kahepoolset karistatavust kontrollimata – Artikli 5 lõige 3 – Süüteod, mille puhul võib liikmesriik otsuse tunnustamise ja täitmise seada sõltuvusse teo kahepoolsest karistatavusest – Täidesaatva liikmesriigi kontroll õigusliku kvalifikatsiooni üle, mille otsuse teinud liikmesriik on otsusega kaasnenud tunnistuses süüteo andnud

Kohtuasjas C-136/20,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Zalaegerszegi Járásbírósági (Zalaegerszegi esimese astme kohus, Ungari) 12. märtsi 2020. aasta kohtumäärusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 12. märtsil 2020, menetluses rahalise karistuse tunnustamiseks ja täitmiseks, mis on määratud järgmisele isikule:

LU,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president J.-C. Bonichot, Euroopa Kohtu asepresident R. Silva de Lapuerta (ettekandja), kohtunikud L. Bay Larsen, C. Toader ja N. Jääskinen,

kohtujurist: J. Richard de la Tour,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Ungari valitsus, esindajad: M. Z. Fehér ja R. Kissné Berta,
- Tšehhi valitsus, esindajad: M. Smolek, J. Vlácil ja T. Machovičová,
- Hispaania valitsus, esindaja: S. Jiménez García,
- Austria valitsus, esindajad: A. Posch, J. Schmoll ja C. Leeb,

* Kohtumenetluse keel: ungari.

– Euroopa Komisjon, esindajad: M. Wasmeier ja L. Havas,
olles 20. mai 2021. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,
on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada nõukogu 24. veebruari 2005. aasta raamotsuse 2005/214/JSK rahaliste karistuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta (ELT 2005, L 76, lk 16), muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK (ELT 2009, L 81, lk 24) (edaspidi „raamotsus 2005/214“), artikli 5 lõiget 1.
- 2 Taotlus on esitatud menetluses, mille algatas Bezirkshauptmannschaft Weiz (Weizi piirkonna haldusasutus, Austria) seoses Ungari kodanikule LU-le Austrias toime pandud süüteo eest rahalise karistuse määramise otsuse tunnustamise ja täitmisega Ungaris.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Raamotsuse 2005/214 põhjenduste 1, 2 ja 4 kohaselt:
  - „(1) Euroopa Ülemkogu 15. ja 16. oktoobri 1999. aasta Tampere istungil kiideti heaks vastastikuse tunnustamise põhimõte, mis peaks liidus saama nii tsiviil- kui ka kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö nurgakiviks.
  - (2) Vastastikuse tunnustamise põhimõtet peaks kohaldama liikmesriigi kohtu- või haldusasutuse määratud rahaliste karistuste teises liikmesriigis sundtäitmise hõlbustamise eesmärgil.

[...]

  - (4) Raamotsus peaks samuti hõlmama liiklussüütegude eest määratud rahalisi karistusi.“
- 4 Selle raamotsuse artiklis 1 „Mõisted“ on sätestatud:

„Käesolevas raamotsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

  - a) *otsus* – lõplik otsus, mille alusel nõutakse füüsiliselt või juriidiliselt isikult rahalise karistuse summa tasumist ning otsuse vastuvõtjaks oli:

[...]
  - ii) muu asutus kui kohus otsuse teinud riigis, mille õigusakte rikkudes on toime pandud kuritegu ning tingimusel, et asjaomasel isikul on olnud võimalus juhtumi arutamisele eelkõige kriminaalasjades pädevas kohtus;

iii) muu asutus kui kohus otsuse teinud riigis, siseriikliku õiguse kohaselt süüteona karistatavate tegude suhtes ning tingimusel, et asjaomasel isikul on olnud võimalus juhtumi arutamisele eelkõige kriminaalasjades pädevas kohtus;

[...].“

5 Nimetatud raamotsuse artikli 4 lõikes 1 on sätestatud:

„Otsuse koos käesolevas artiklis ettenähtud tunnistusega võib edastada pädevatele asutustele liikmesriigis, kus füüsilisel või juriidilisel isikul, kelle kohta otsus on tehtud, on vara või sissetulek, alaline elukoht, või juriidilise isiku korral tema registrijärgne asukoht.“

6 Raamotsuse 2005/214 artikli 5 „Reguleerimisala“ lõike 1 kolmekümne kolmandas taandes ja lõikes 3 on sätestatud:

„1. Käesoleva raamotsuse alusel ja teo kahepoolset karistatavust kontrollimata toimub otsuste vastastikune tunnustamine ja täitmine järgmiste süütegude puhul, kui need on otsuse teinud riigis karistatavad ja nagu need on otsuse teinud riigi õigusaktidega määratletud:

[...]

– käitumine, millega rikutakse liikluseeskirja, sealhulgas juhtimis- ja puhkeaegu ning ohtlikke veoseid käsitlevate eeskirjade rikkumised,

[...]

3. Lõikes 1 hõlmamata süütegude osas võib täidesaatev riik otsust tunnustada ja täita tingimusel, et otsuse aluseks olev tegu on täidesaatva riigi õigusaktide alusel süütegu selle koosseisu tunnustest või kirjeldusviisist olenemata.“

7 Selle raamotsuse artiklis 6 on sätestatud:

„Täidesaatva riigi pädevad asutused tunnustavad täiendavate formaalsusteta artikli 4 kohaselt edastatud otsust ja võtavad viivitamata vajalikud meetmed selle täitmiseks, välja arvatud, kui pädev asutus [otsustab] tugineda ühele artiklis 7 sätestatud mittetunnustamise või mittetäitmise põhjustest.“
[täpsustatud tõlge]

8 Nimetatud raamotsuse artiklis 7 „Mittetunnustamise või mittetäitmise põhjused“ on sätestatud:

„1. Juhul, kui artiklis 4 ettenähtud tunnistust ei esitata, kui see on ebatäielik või otsusele selgelt mittevastav, võivad täidesaatva riigi pädevad asutused keelduda otsuse tunnustamisest ja täitmisest.

2. Samuti võib täidesaatva riigi pädev asutus otsuse tunnustamisest ja täitmisest keelduda, kui on kindlaks tehtud, et:

[...]

b) ühel artikli 5 lõikes 3 nimetatud juhtudest on otsus tehtud tegude suhtes, mis pole täidesaatva riigi õigusaktide alusel süüteona kvalifitseeritavad;

[...]

3. Lõikes 1 ja lõike 2 punktides c, g, i ja j osutatud juhtudel konsulteerib täidesaatva riigi pädev asutus enne otsuse täieliku või osalise mittetunnustamise või mittetäitmise otsuse vastuvõtmist kohasel viisil otsuse teinud riigi pädeva asutusega ja palub endale vajaduse korral viivitamata edastada mis tahes vajalikku teavet.“

9 Raamotsuse 2005/214 artikli 20 „Rakendamine“ lõikes 3 on ette nähtud:

„Kõik liikmesriigid võivad vaidlustada otsuste tunnustamist ja täitmist, kui artiklis 4 viidatud tunnistusest tuleneb Euroopa Liidu lepingu artiklis 6 kirja pandud põhiõiguste või õiguse üldpõhimõtete võimalik rikkumine. Kohaldatakse artikli 7 lõikes 3 osutatud menetlust.“

10 Raamotsuse 2005/214 artiklis 4 nimetatud tunnistus, mis on ära toodud raamotsuse lisas, sisaldab muu hulgas rubriiki g, milles otsuse teinud asutus peab märkima karistuse määramise otsuse olemuse (punkt 1), esitama kokkuvõtte süüteo faktidest ja toimepanemise tehjoludest (punkt 2) ning kui see süütegu hõlmab ühte või mitut raamotsuse artikli 5 lõikes 1 nimetatud süütegudest, märgistama vastava lahtri.

Ungari õigus

11 2012. aasta CLXXX seaduse Euroopa Liidu liikmesriikide vahel kriminaalasjades tehtava koostöö kohta (Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény) põhikohtuasja asjaoludele kohaldatava redaktsiooni §-s 112 on sätestatud:

„Õiguslane koostöö täideviimisel [hõlmab]:

[...]

c) koostöö rahaliste karistuste või muude finantskohustuste täideviimiseks;

[...]“.

12 Selle seaduse § 113 kohaselt võetakse karistus või meetme täideviimine üle juhul, kui on võimalik arvesse võtta teises liikmesriigis tehtud kohtuotsust.

13 Nimetatud seaduse § 140/A lõigetes 3 ja 4 on sätestatud:

„3. Lisas 12 nimetatud kuriteoliikide puhul ei või kohus keelduda teise liikmesriigi määratud rahalise karistuse täideviimisest põhjusel, et selle riigi tehtud karistuse määramise otsust ei saa arvesse võtta põhjusel, et on rikutud kahepoolse karistatavuse tingimust.

4. Lõiget 3 kohaldatakse *mutatis mutandis* ka juhul, kui teise liikmesriigi asutus algatab rahatrahvi täitmisele pööramise, mis on määratud selles riigis seoses teoga, mis kvalifitseeritakse samas riigis väärteoks. [...]“.

Austria õigus

- 14 23. juuni 1967. aasta mootorsõidukite seaduse (Bundesgesetz vom 23. Juni 1967 über das Kraftfahrwesen (Kraftfahrgesetz 1967 – KFG 1967)) (BGBl. 267/1967) põhikohtuasja asjaoludele kohaldatava redaktsiooni (edaspidi „KFG 1967“) § 103 lõikes 2 on sätestatud:

„Asutus võib nõuda teavet isiku kohta, kes on kindlaksmääratud ajahetkel juhtinud registreerimisnumbri alusel tuvastatud sõidukit või kasutanud registreerimisnumbri alusel tuvastatud haagist või kes parkis sõiduki või haagise viimati konkreetsele kohta enne kindlaksmääratud ajahetke. Sellise teabe, mis peab sisaldama asjaomase isiku nime ja aadressi, peab edastama registrijärgne omanik ning katsesõitude või sõiduki teisaldamisega seotud juhtimise korral loa hoidja; kui registrijärgne omanik ei saa seda teavet edastada, on ta kohustatud nimetama isiku, kes on võimeline seda tegema ja kes seetõttu on teabekohustuse adressaat; teabekohustusliku isiku esitatud teave ei vabasta ametiasutust teabe kontrollimisest, kui see on konkreetse juhtumi asjaolusid arvestades vajalik. Teave tuleb edastada viivitamata ja kirjaliku taotluse korral kahe nädala jooksul alates teatamisest; kui sellist teavet ei ole võimalik esitada ilma vastavate salvestisteta, tuleb need teha. Ametiasutuse õigusel nõuda sellist teavet on esimene vaikimisõiguse suhtes.“

- 15 KFG 1967 § 134 lõikes 1 on sätestatud:

„Isik, kes rikub käesolevat föderaalset seadust [...], paneb toime haldusrikkumise ja teda karistatakse kuni 5000 euro suuruse rahatrahviga; kui seda ei ole võimalik sisse nõuda, karistatakse teda vabaduskaotusliku karistusega kestusega kuni kuus nädalat.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 16 Weizi ringkonna haldusasutus määras 6. juuni 2018. aasta otsusega, mis jõustus 1. jaanuaril 2019, LU-le KFG 1967 § 103 lõike 2 alusel koostoides selle § 134 lõikega 1 rahatrahvi suurusega 80 eurot, kuna LU kui Gleisdorfi (Austria) valla territooriumil 28. detsembril 2017 toime pandud liiklussüüteo osalenud sõiduki registrijärgne omanik oli toime pannud väärteo, kui ta ei vastanud Austria õiguses ettenähtud tähtaja jooksul selle ametiasutuse taotlusele nimetada selle isiku nimi, kes juhtis või parkis nimetatud sõidukit.
- 17 Weizi ringkonna haldusasutus, kes on otsuse teinud liikmesriigi pädev asutus, edastas selle otsuse täitmisele pööramiseks rahalise karistuse määramise otsuse Zalaegerszegi Járásbíróságile (Zalaegerszegi esimese astme kohus, Ungari), kes on täidesaatva liikmesriigi pädev asutus. Otsuse teinud liikmesriigi haldusasutus märkis raamotsuse 2005/214 artiklis 4 nimetatud tunnistuses, mis oli lisatud nimetatud otsusele, et 6. juuni 2018. aasta otsuse aluseks olnud väärtegu kuulub raamotsuse 2005/214 artikli 5 lõike 1 kolmekümne kolmandas taandes ette nähtud kategooriasse „käitumine, millega rikutakse liikluseeskirja“.
- 18 Zalaegerszegi Járásbíróságil (Zalaegerszegi esimese astme kohus) on kahtlusi seoses võimalusega rahuldada otsuse teinud asutuse taotlus täita karistuse määramise otsus Ungaris, võttes arvesse 6. juuni 2018. aasta otsuse aluseks olnud süüteo selle asutuse antud õiguslikku kvalifikatsiooni „käitumine, millega rikutakse liikluseeskirja“. Nimetatud kohtul on nimelt tekkinud küsimus, kas see süütegu kuulub tõepoolest raamotsuse 2005/214 artikli 5 lõike 1 kolmekümne kolmandas taandes ette nähtud süütegude kategooriasse.

- 19 Eelotsusetaotluse esitanud kohus nendib, et Euroopa Kohus otsustas 5. detsembri 2019. aasta kohtuotsuses *Centraal Justitieleel Incassobureau* (rahaliste karistuste tunnustamine ja täitmine) (C-671/18, EU:C:2019:1054), et täidesaatva liikmesriigi pädev asutus ei või keelduda selle raamotsuse kõnealuse sätte tähenduses liiklussüüteo eest rahalist karistust määrava otsuse tunnustamisest ja täitmisest, kui niisugune karistus on lähtuvalt otsuse teinud liikmesriigi õigusnormides ette nähtud vastutuse eeldusest määratud isikule, kelle nimele on asjaomane sõiduk registreeritud, tingimusel et selle eelduse saab ümber lükata.
- 20 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib siiski, et selle kohtuotsuse aluseks olnud kohtuasjas määrati karistus liikluseeskirjade rikkumise eest.
- 21 Põhikohtuasjas on aga olukord teistsugune, kuna LU-le etteheidetavad asjaolud kujutavad endast pigem keeldumist järgida pädevate Austria ametiasutuste korraldust nimetada selle isiku nimi, kes rikkumise toimepanemise ajal sõidukit juhtis, kui „käitumist, millega rikutakse liikluseeskirja“ raamotsuse 2005/214 artikli 5 lõike 1 kolmekümne kolmanda taande tähenduses.
- 22 Neil asjaoludel ei pruugi põhikohtuasjas käsitletav süütegu kuuluda ühegi süüteo alla, mille puhul karistuse määramise otsuseid tunnustatakse ja täidetakse teo kahepoolset karistatavust kontrollimata.
- 23 Pealegi kujutab nimetatud süüteo kvalifitseerimine „käitumisena, millega rikutakse liikluseeskirja“, endast raamotsuse 2005/214 artikli 5 lõike 1 liiga laia tõlgendamist ja see ei oleks kooskõlas raamotsuse eesmärgiga.
- 24 Neist kaalutlustest lähtuvalt otsustas Zalaegerszegi Járásbíróság (Zalaegerszegi esimese astme kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:
- „1. Kas [raamotsuse 2005/214] artikli 5 lõikes 1 sätestatud normi tuleb tõlgendada nii, et kui otsuse teinud liikmesriik viitab mõnele selles sättes loetletud käitumisviisidest, ei ole täidesaatva liikmesriigi asutusel mingit täiendavat kaalutlusruumi täitmisest keeldumiseks ning ta peab [karistuse määramise otsuse] täitma?
2. Kas juhul, kui vastus eelmisele küsimusele on eitav, võib täidesaatva liikmesriigi asutus asuda seisukohale, et otsuse teinud liikmesriigi otsuses märgitud käitumine ei vasta eespool mainitud nimekirjas loetletud käitumisele?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Vastuvõetavus

- 25 Austria valitsus väidab, et eelotsusetaotlus on vastuvõetamatu, kuna see ei võimalda Euroopa Kohtul kindlaks teha, kas vastus eelotsuse küsimustele on põhikohtuasja lahendamiseks vajalik.
- 26 Nimetatud valitsuse sõnul on nende küsimuste eesmärk nimelt kindlaks teha, kas eelotsusetaotluse esitanud kohus võib keelduda põhikohtuasjas kõne all oleva karistuse määramise otsuse täitmisest raamotsuse 2005/214 artikli 5 lõike 3 ja artikli 7 lõike 2 punkti b alusel, mis tähendab, et kõigepealt tuleb välja selgitada, kas LU-le etteheidetav süütegu kuulub

mõne raamotsuse artikli 5 lõikes 1 toodud nimekirjas loetletud süüteo alla ja kas eitava vastuse korral kujutab see endast süütegu täidesaatva riigi õigusaktide alusel selle raamotsuse artikli 5 lõike 3 tähenduses.

- 27 Eelotsusetaotlus ei võimalda aga kontrollida, kas viimati nimetatud tingimus on täidetud, kuna eelotsusetaotluse esitanud kohus ei ole täpsustanud, kas LU toimepandud süütegu kujutab endast süütegu Ungari õiguse alusel.
- 28 Sellega seoses vastab tõele, et nagu ilmneb ELTL artikli 267 sõnastusest enesest, peab taotletav eelotsus olema vajalik selleks, et eelotsusetaotluse esitanud kohus saaks tema menetluses olevas kohtuasjas teha otsuse (26. märtsi 2020. aasta kohtuotsus Miasto Łowicz ja Prokurator Generalny, C-558/18 ja C-563/18, EU:C:2020:234, punkt 45).
- 29 ELTL artiklis 267 ette nähtud Euroopa Kohtu ja liikmesriikide kohtute vahelise koostöö raames on siiski üksnes asja menetleva ja selle lahendamise eest vastutava liikmesriigi kohtu ülesanne kohtuasja eripära arvesse võttes hinnata nii eelotsuse vajalikkust asjas otsuse langetamiseks kui ka Euroopa Kohtule esitatavate küsimuste asjakohasust. Järelikult, kui esitatud küsimustes palutakse tõlgendada liidu õigust, on Euroopa Kohus põhimõtteliselt kohustatud vastama (12. mai 2021. aasta kohtuotsus Altenrhein Luftfahrt, C-70/20, EU:C:2021:379, punkt 25).
- 30 Sellest järeldub, et liidu õiguse tõlgendamise küsimused, mis liikmesriigi kohus on esitanud õiguslikus ja faktilises raamistikus, mille ta on määratlenud omal vastutusel ja mille paikapidavust Euroopa Kohus ei pea kontrollima, eeldatakse olevat asjakohased. Euroopa Kohus võib keelduda liikmesriigi kohtu esitatud eelotsuse küsimusele vastamast vaid siis, kui on ilmne, et taotletaval liidu õiguse tõlgendusel puudub igasugune seos põhikohtuasja faktiliste asjaolude või esemega, kui probleem on hüpoteetiline või kui Euroopa Kohtule ei ole teada vajalikke faktilisi või õiguslikke asjaolusid, et anda tarvilik vastus talle esitatud küsimustele (12. mai 2021. aasta kohtuotsus Altenrhein Luftfahrt, C-70/20, EU:C:2021:379, punkt 26).
- 31 Käesoleval juhul tuleb esiteks märkida, et eelotsuse küsimused puudutavad liidu õigusnormi tõlgendamist.
- 32 Teiseks tuleb meeles pidada, et kuna eelotsusemenetluse eesmärk ei ole riigisiseste seaduste ega määruste sätete tõlgendamine, ei saa asjaolu, et eelotsusetaotlus ei ole riigisiseste õigusnormide kirjelduses piisavalt täpne, võtta Euroopa Kohtult pädevust vastata eelotsusetaotluse esitanud kohtu esitatud eelotsuse küsimusele (vt selle kohta 1. detsembri 2005. aasta kohtuotsus Burtscher, C-213/04, EU:C:2005:731, punkt 33).
- 33 Kolmandaks tuleb tõdeda, et sõltumata küsimusest raamotsuse 2005/214 artikli 5 lõike 3 kohaldamise tingimuste kohta, võimaldab Euroopa Kohtu vastus selgitada küsimust, kas täidesaatva riigi asutusel on kaalutlusruum, et seada kahtluse alla süüteo õiguslik kvalifikatsioon, mille on andnud otsuse teinud asutus ja mille kohaselt kuulub see süütegu selle raamotsuse artikli 5 lõikes 1 ette nähtud loetellu.
- 34 Neil asjaoludel ja lähtudes käesoleva kohtuotsuse punktides 28–30 mainitud kohtupraktikast, on eelotsusetaotlus vastuvõetav.

Sisulised küsimused

- 35 Oma eelotsuse küsimustega, mida tuleb analüüsida koos, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas raamotsuse 2005/214 artikli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et täidesaatva riigi pädev asutus võib keelduda sellise otsuse tunnustamisest ja täitmisest, millega lõplikult määratakse rahaline karistus, kui ta leiab, et kõnealune süütegu – nagu otsuse teinud liikmesriigi asutus on seda selle raamotsuse artiklis 4 osutatud tunnistuses kvalifitseerinud ja kirjeldanud – ei kuulu ühegi niisuguse kategooria alla, mille puhul nimetatud artikli 5 lõikes 1 ei ole ette nähtud teo kahepoolse karistatavuse kontrollimine.
- 36 Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et nagu tuleneb eeskätt raamotsuse 2005/214 artiklitest 1 ja 6 ning põhjendustest 1 ja 2, on raamotsuse eesmärk kehtestada selliste otsuste piiriülese tunnustamise ja täitmise tõhus mehhanism, millega määratakse lõplikult rahaline karistus füüsilisele või juriidilisele isikule mõne raamotsuse artiklis 5 nimetatud süüteo eest (5. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Centraal Justitieel Incassobureau (rahaliste karistuste tunnustamine ja täitmine), C-671/18, EU:C:2019:1054, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 37 Raamotsuse eesmärk on tagada rahaliste karistuste täitmine kõnealustes riikides tänu vastastikuse tunnustamise põhimõttele, ühtlustamata seejuures liikmesriikide karistusõigust (4. märtsi 2020. aasta kohtuotsus Bank BGŻ BNP Paribas, C-183/18, EU:C:2020:153, punkt 49).
- 38 Seega on just vastastikuse tunnustamise põhimõte raamotsuse 2005/214 ülesehituse alustala. See viimane põhimõte tähendab selle raamotsuse artikli 6 kohaselt, et kuna liikmesriigid on põhimõtteliselt kohustatud täiendavate formaalsusteta tunnustama nimetatud raamotsuse artikli 4 kohaselt edastatud otsust, millega määratakse rahaline karistus, ja võtma viivitamata kõik vajalikud meetmed selle täitmiseks, tuleb sellise otsuse tunnustamata või täitmata jätmise põhjusi tõlgendada kitsalt (vt selle kohta 5. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Centraal Justitieel Incassobureau (rahaliste karistuste tunnustamine ja täitmine), C-671/18, EU:C:2019:1054, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 39 Lisaks tuleb meeles pidada, et nii liikmesriikide vastastikuse usalduse põhimõte kui ka vastastikuse tunnustamise põhimõte, mis ise tugineb liikmesriikidevahelisele vastastikusele usaldusele, on liidu õiguses väga olulised, kuna need võimaldavad luua ja säilitada sisepiirideta ala (10. jaanuari 2019. aasta kohtuotsus ET, C-97/18, EU:C:2019:7, punkt 17 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 40 Selles kontekstis on täidesaatva liikmesriigi pädeval asutusel põhimõtteliselt kohustus edastatud otsust tunnustada ja täita ning ta võib sellest reeglist erandit tehes keelduda vaid siis, kui esineb mõni raamotsuses 2005/214 otsesõnu ette nähtud tunnustamata või täitmata jätmise põhjus (vt selle kohta 5. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Centraal Justitieel Incassobureau (rahaliste karistuste tunnustamine ja täitmine), C-671/18, EU:C:2019:1054, punkt 33).
- 41 Mis puudutab asjaomase karistuse määramise otsuse aluseks olnud süüteo kvalifitseerimist, siis tuleb märkida, et raamotsuse 2005/214 artikli 5 lõike 1 sõnastuse kohaselt toimub otsuste tunnustamine ja täitmine teo kahepoolset karistatavust kontrollimata nende süütegude puhul, mis on kantud selles sättes ette nähtud loetellu, kui need on otsuse teinud riigis karistatavad ja „nagu need on otsuse teinud riigi õigusaktidega määratletud“.

- 42 Järelikult on täidesaatva riigi asutus põhimõtteliselt seotud otsuse teinud riigi asutuse hinnanguga kõnealuse süüteo kvalifitseerimise kohta, eelkõige küsimuses, kas kõnealune süütegu kuulub mõnda raamotsuse 2005/214 artikli 5 lõikes 1 ette nähtud loetelus nimetatud süütegude kategooriasse.
- 43 Seega, kui otsuse teinud riigi asutus kvalifitseerib süüteo mõnda raamotsuse 2005/214 artikli 5 lõikes 1 ette nähtud loetelus nimetatud süütegude kategooriasse ning edastab süüteo eest karistust määrava otsuse vastavalt selle raamotsuse artiklile 4, on täidesaatva riigi asutus põhimõtteliselt kohustatud nimetatud otsust tunnustama ja täitma.
- 44 Niisugust järeldust kinnitab raamotsuse 2005/214 artikli 5 lõike 1 konteksti analüüs. Nimelt nähtub ühelt poolt selle raamotsuse artikli 7 lõike 1 sõnastusest, et mittetunnustamise või mittetäitmise põhjused on selles raamotsuses otsesõnu ette nähtud. Teiselt poolt on täidesaatva liikmesriigi pädev asutus nimetatud raamotsuse artikli 7 lõike 3 kohaselt kohustatud selle artikli 7 lõikes 1 osutatud juhtudel enne otsuse mittetunnustamise või mittetäitmise otsuse vastuvõtmist kohasel viisil konsulteerima otsuse teinud riigi pädeva asutusega ja paluma endale vajaduse korral viivitamata edastada mis tahes vajalikku teavet.
- 45 Raamotsuse 2005/214 artikli 5 lõike 1 niisugune tõlgendus, mis lubaks täidesaatva riigi asutusel kvalifitseerida asjaomast süütegu oma riigisisese õigusest lähtudes ise, oleks lisaks vastuolus vastastikuse usalduse põhimõttega, millel see raamotsus põhineb ja millel on liidu õiguses määrav tähtsus, ning nimetatud raamotsusega kehtestatud vastastikuse abi süsteemi nõuetekohase toimimise ja tõhususega seotud nõuetega.
- 46 Käesoleval juhul kahtleb eelotsusetaotluse esitanud kohus selles, kas LU toimepandud süütegu võib kuuluda raamotsuse 2005/214 artikli 5 lõike 1 kolmekümne kolmandas taandes nimetatud süütegude kategooriasse. Eelkõige leiab see kohus, et otsuse teinud liikmesriigi asutus tõlgendas liiga laialt nimetatud kategooriat, mis ei saa hõlmata süütegeid, millel on vaid kaudne seos liiklusohutusega ja mis kujutavad endast – nagu põhikohtuasjas – pigem asutuse korralduse täitmisest keeldumist kui „käitumist, millega rikutakse liikluseeskirja“.
- 47 Euroopa Kohtu käsutuses olevast teabest nähtub siiski ühest küljest, et otsuse teinud liikmesriigi asutus kvalifitseeris KFG 1967 § 103 lõike 2 alusel põhikohtuasjas kõne all oleva süüteo käitumiseks, millega rikutakse liikluseeskirja raamotsuse 2005/214 artikli 5 lõike 1 kolmekümne kolmanda taande tähenduses.
- 48 Teisest küljest ei ole eelotsusetaotluses esiteks esitatud ühtegi tõendit, mis võimaldaks asuda seisukohale, et raamotsuse 2005/214 artiklis 4 nimetatud tunnistus ei vasta ilmselgelt 28. detsembril 2017 toime pandud liiklussüüteo eest karistuse määramise otsusele, ja teiseks piirduks sellega, et märgitakse, et otsuse teinud asutus tõlgendas selle raamotsuse artikli 5 lõike 1 kolmekümne kolmandas taandes esitatud süütegude kategooriat liiga laialt. Seega ei näi, et käesoleval juhul oleks tegemist ühega nimetatud raamotsuse artikli 7 lõikes 1 ette nähtud juhtudest, mil täidesaatva riigi asutused võivad keelduda karistuse määramise otsuse tunnustamisest ja täitmisest.
- 49 Neil asjaoludel ei saa täidesaatva liikmesriigi asutus keelduda talle edastatud karistuse määramise otsuse tunnustamisest ja täitmisest.

- 50 Olgu siiski märgitud, et raamotsuse 2005/214 artikli 20 lõike 3 kohaselt võivad kõik liikmesriigid vaidlustada otsuste tunnustamist ja täitmist, kui artiklis 4 viidatud tunnistusest tuleneb ELL artiklis 6 määratletud põhiõiguste või õiguse üldpõhimõtete võimalik rikkumine. Niisugusel juhul peab ta kõigepealt paluma otsuse teinud liikmesriigi asutusel endale edastada mis tahes vajalikku teavet vastavalt selle raamotsuse artikli 7 lõikele 3. Selleks, et tagada raamotsuse soovitatav toime ja eelkõige põhiõiguste austamine, peab otsuse teinud liikmesriigi asutus selle teabe edastama (vt selle kohta 5. detsembri 2019. aasta kohtuotsus *Centraal Justitiele Incassobureau* (rahaliste karistuste tunnustamine ja täitmine), C-671/18, EU:C:2019:1054, punktid 44 ja 45).
- 51 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimustele vastata, et raamotsuse 2005/214 artikli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et täidesaatva riigi asutus võib väljaspool mõnd selles raamotsuses otsesõnu ette nähtud mittetunnustamise või mittetäitmise põhjust põhimõtteliselt keelduda sellise otsuse tunnustamisest ja täitmisest, millega lõplikult määratakse rahaline karistus, kui otsuse teinud liikmesriigi asutus on kvalifitseerinud kõnealuse süüteo raamotsuse artiklis 4 osutatud tunnistuses mõne niisuguse süüteo kategooria alla, mille puhul nimetatud artikli 5 lõikes 1 ei ole ette nähtud teo kahepoolse karistatavuse kontrollimine.

Kohtukulud

- 52 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

Nõukogu 24. veebruari 2005. aasta raamotsuse 2005/214/JSK rahaliste karistuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta, muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK, artikli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et täidesaatva riigi asutus võib väljaspool mõnd selles raamotsuses otsesõnu ette nähtud mittetunnustamise või mittetäitmise põhjust põhimõtteliselt keelduda sellise otsuse tunnustamisest ja täitmisest, millega lõplikult määratakse rahaline karistus, kui otsuse teinud liikmesriigi asutus on kvalifitseerinud kõnealuse süüteo raamotsuse artiklis 4 osutatud tunnistuses mõne niisuguse süüteo kategooria alla, mille puhul nimetatud artikli 5 lõikes 1 ei ole ette nähtud teo kahepoolse karistatavuse kontrollimine.

Allkirjad